

El lliurament de les credencials i pacte feudal

PART 1: L'ACTE DE VASSALLATGE

El pacte vassallàtic es duu a terme en una cerimònia solemne anomenada homenatge, que simbolitza el compromís que contrauen lliurement un senyor i un vassall a nivell individual. El primer es situava assegut en un seient de cerimònia i el segon restava agenollat o amb els genolls doblegats davant d'ell. Consistia en una doble promesa verbal i gestual, davant llibres o relíquies sagrades.

Un cop agenollat, el vassall ajuntava les mans en posició d'oració, i en senyal de confiança i submissió les col·locava entre les de senyor mentre anunciava: «Em declaro el vostre home». Acte seguit, el senyor tancava les mans sobre les del vassall (*inmixtia manuum*), en senyal d'acceptació de l'ofrena personal i les obligacions inherents.

A continuació venia l'òscul de la pau, que consistia en un bes al senyor. I, seguidament, el jurament de fidelitat, que el prestava dret i amb les mans sobre els llibres sagrats o un reliquiari, pel qual el vassall prometia ser totalment fidel i lleial al senyor.

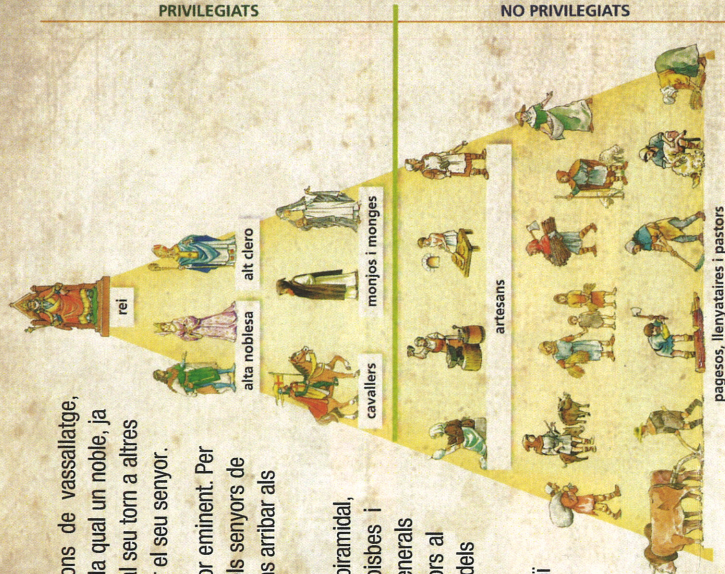
PART 2: PIRÀMIDE DE VASSALLATGE

Durant l'edat mitjana s'estableixen unes relacions de vassallatge, que constitueixen l'anomenada piràmide feudal, per la qual un noble, ja sigui laic o eclesiàstic, pren sota la seva protecció al seu torn a altres homes, que passen a ser els seus vassalls i ell a ser el seu senyor.

Al capdamunt de la piràmide hi haurà el rei o senyor eminent. Per sota, els ducs, comtes i marquesos, sota aquests els senyors de grans feus, i després barons, cavallers, escuders, fins arribar als artesans, pagesos i serfs.

L'organització del clergat seguia també una estructura piramidal, tant en el clergat secular (papa, arquebisbes, bisbes i fins a arribar als sacerdots) com en el regular (generals dels diferents ordes religiosos, amb els abats i priors al capdamunt, frares, monjos, llecs i els servents dels diferents monestirs).

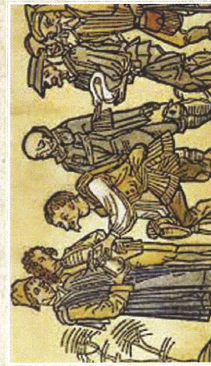
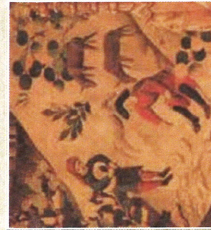
Per tant, amb el temps, tothom, menys el que se situï en el vèrtex de la piràmide, esdevindrà d'alguna manera o altre, vassall d'un altre senyor, o senyor de vassalls, llevat dels que estiguin en la base de la piràmide, els quals, a tota hora seran únicament vassalls.

PART 3: LA GRAN MAJORIA, NO PRIVILEGIATS

La relació entre senyor i vassall no era l'única que existia: també hi havien els esclaus i els serfs. Aquests darrers, especialment a la Catalunya Vella, tot i ser ciutadans lliures, amb el pas dels temps acabaran adscrits a les terres que coneixien, i a la pràctica no tindran cap bé material en propietat, ja que tot el que posseïen estava a disposició del seu senyor. Aquest, a canvi, els proporcionava protecció a ells i les seves famílies.

Els drets i les prestacions que els senyors anirant adquirint seran diversos. Consistien en prestacions personals (com ara la femada, la jova o la tirada), en econòmiques (com el delme, la tasca o la primícia); és a dir, lliurar als senyors els excedents que els pagesos obtenien de la terra.

A més també estaven subjectes als sis mals usos (intestí, exorquia, cugucia, firma d'espoli violenta, àrsia, i la redempció personal) i a una sèrie d'immoralitats, com el dret de cuixar o de passar el senyor per sobre el llit de la núvia, de maltractar i de didatge (Alletar abans els fills del senyor que els propis).

ORGANITZA:

ASSOCIACIÓ
MEDIEVAL D LA
LLEGENDA D
SANT JORDI

AMB EL SUPORT DE:

AJUNTAMENT
DE MONTBLANC

Diputació Tarragona

Generalitat
de Catalunya

PATROCINADORS:

MITJANS DE COMUNICACIÓ OFICIALS:

MITJANS DE COMUNICACIÓ COL·LABORADORS:

AGRAÏMENTS:

Lliurament de les credencials
El pacte feudal

Diumenge 19 d'abril - 2015
MONTBLANC

www.setmanamedieval.cat

www.setmanamedieval.cat